

Germana Claustre Borràs Pla

**Quan vaig arribar a l'Hospital vaig pensar:
“que bé que estem aquí”**

“Les indicacions de molts aparells, com la bomba de perfusió, estaven en anglès. A l'Hospital es feien molts cursos i jo vaig aprendre anglès per millorar la meva feina.”

La germana Claustre Borràs és religiosa de la Congregació de les Germanes Hospitalàries de la Santa Creu i infermera jubilada. Va ser responsable de personal a l'Hospital de Sant Pau i, després de graduar-se com a ATS, va treballar a diversos hospitals de la Congregació a Espanya i a Colòmbia. L'any 1987 es va incorporar a l'Hospital de l'Esperit Sant i va ser infermera de planta ns que es va jubilar, l'any 2000. Als seus 80 anys, fa de voluntària a un consultori mèdic social de Barcelona.

L'any 1987, quan hi va començar a treballar, l'Esperit Sant ja era un hospital comarcal que havia deixat enrere el seu passat com a sanatori antituberculós.

Sí, jo vaig treballar sempre com a infermera de planta, primer a Traumatologia, després a Medicina Interna i nalmment a Cirurgia, que és on em vaig jubilar. Però sí que havia viscut l'experiència de l'atenció als malalts tuberculosos quan vaig ser a Colòmbia.

Allà vaig treballar vuit anys en un sanatori antituberculós, Nuestra Señora del Carmen, al departament de Choco, una de les zones més pobres del país. A més de cuidar els malalts del sanatori, ateníem la població indígena. Recordo que per arribar a on vivien, havíem de passar un riu i, com que no hi havia cap pont, fèiem servir una corda per travessar-lo i portar-los els medicaments. Va ser una època molt especial; vencent di cultats i passant gana... però vivint la vida en plenitud.

Aquí les necessitats eren diferents.

Quan vaig arribar a l'Hospital vaig tenir la impressió que tot era perfecte! Quan algú es queixava d'alguna mancança –perquè evidentment sempre hi ha coses que es poden millorar– jo pensava: “Si haguéssiu vist com són les coses allà d'on vinc...”. De tota manera, aquí hi havia zones amb població molt vulnerable. Vam fer molta feina al dispensari del barri de Lle à, on fèiem cures, posàvem injeccions i ateníem la gent més necessitada.

Què és el que més recorda de la seva etapa a l'Hospital?

Recordo que fèiem molts cursos; la directora d'Infermeria havia potenciat molt la formació i et donaven totes les facilitats perquè poguessis aprendre coses noves que t'ajudessin en la feina. Vaig fer, per exemple, formació sobre trasllat dels malalts. També vaig estudiar anglès perquè les indicacions de molts aparells, com la bomba de perfusió, eren en anglès. Jo m'apuntava a tot per posar-me al dia!

En aquella època encara hi havia el convent i hi vivíem unes set o vuit germanes. Jo feia el torn de matí i baixava totes les tardes al dispensari de Lle à. Tinc molt bons records dels tretze anys que vaig treballar a l'Hospital.